

מפתח תשובות נכונות

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	שאלה
(2)	(1)	(4)	(4)	(4)	(1)	(1)	(4)	(3)	(2)	תשובה

20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	שאלה
(2)	(4)	(1)	(1)	(2)	(1)	(1)	(3)	(1)	(1)	תשובה

30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	שאלה
(2)	(4)	(3)	(1)	(3)	(1)	(4)	(1)	(4)	(3)	תשובה

הסברים

שאלות מילים וביטויים

1. פירוש הביטוי **יצא לשוח'** הוא הלך לטייל, התהלך.
תשובה (2).

2. פירוש המילה **'מאויים'** הוא תשוקות, תאוות.
תשובה (3).

3. תשובה (1): פירוש המילה 'להשיג' הוא לבקר, לטעון טענה סותרת (וגם להגיע ולהבין)
תשובה (2): פירוש המילה 'לחלוק' הוא להתנגד, לא להסכים.
תשובה (3): פירוש המילה 'לערער' הוא להתנגד, להסתייג.
תשובה (4): פירוש המילה 'לנטור' הוא לשמור.
תשובה (4) יוצאת דופן.
תשובה (4).

4. תשובה (1): 'חטי' היא שן של פיל.
תשובה (2): 'עולי' הוא חלק מרתמת בהמה (וגם מעמסה או נטל).
תשובה (3): 'אפסרי' הוא קולר של חיה.
תשובה (4): 'יצולי' הוא מוט הקשור לבהמה, באמצעותו היא גוררת את המחרשה או העגלה.
תשובה (1) יוצאת דופן.
תשובה (1).

אנלוגיות

5. השאלה: לקושש : מדורה

היחס: לקושש זה לאסוף עצים אשר מהם מכינים מדורה.

א' זה לאסוף משהו אשר ממנו מכינים ב'

תשובה (1): לבצור : יין. האם לבצור זה לאסוף משהו אשר ממנו מכינים יין? כן. בציר זה קטיף של ענבים שמהם מכינים יין.

תשובה (2): לפרוס : פרוסה. האם לפרוס זה לאסוף משהו אשר ממנו מכינים פרוסה? לא. לפרוס זה ליצור פרוסה.

תשובה (3): לגמוע : גמיעה. האם לגמוע זה לאסוף משהו אשר ממנו מכינים גמיעה? לא. לגמוע זה לבצע פעולה של גמיעה.

תשובה (4): לנכש : עשב. האם לנכש זה לאסוף משהו אשר ממנו מכינים עשב? לא. לנכש זה להוציא עשבים מהגניה, אך אין פה משהו שממנו מכינים עשב.

תשובה (1).

6. השאלה: "חבל" : מצר (מצטער)

היחס: "חבל" זו מילה שאומר מי שמצר (על משהו)

א' זו מילה שאומר מי ש-ב' (על משהו)

תשובה (1): "מכיוון" : תוהה. האם "מכיוון" זו מילה שאומר מי שתוהה? לא. אדם שתוהה הוא אדם שמתלבט, ששואל ולא אדם שמסביר למה משהו קרה.

תשובה (2): "ניחא" : מסרב. האם "ניחא" זו מילה שאומר מי שמסרב? לא. 'ניחא' זו מילה המביעה השלמה ולא סירוב.

תשובה (3): "מדוע" : משיב. האם "מדוע" זו מילה שאומר מי שמשיב? לא. "מדוע" זו מילת שאלה ולא מילת תשובה.

תשובה (4): "אכן" : מאשר. האם "אכן" זו מילה שאומר מי שמאשר? כן. "אכן" זו מילה המביעה אישור.

תשובה (4).

7. השאלה: יקיצה : ערות

היחס: יקיצה זה כניסה למצב של ערות.

א' זה כניסה למצב של ב'

תשובה (1): נטיעה : קטיף. האם נטיעה זה כניסה למצב של קטיף? לא.

תשובה (2): דגירה : בקיעה. האם דגירה זה כניסה למצב של בקיעה? לא. בקיעה זה לא מצב, אלא אירוע חד-פעמי.

תשובה (3): החלמה : מחלה. האם החלמה זה כניסה למצב של מחלה? לא.

תשובה (4): התלקחות : בערה. האם התלקחות זה כניסה למצב של בערה? כן.

תשובה (4).

8. השאלה: **מכסה : קצב**

היחס : קצב זה קבע למישהו מכסה מסוימת.

ב' זה קבע למישהו א' מסוים

תשובה (1): קובלנה (תלונה) : התלונן. האם **התלונן** זה קבע למישהו **קובלנה** מסוימת? לא. התלונן זה הביע תלונה או הגיש תלונה.

תשובה (2): ציפייה : קיווה. האם **קיווה** זה קבע למישהו **ציפייה** מסוימת? לא. קיווה זה ציפה בעצמו.

תשובה (3): הלוואה : לווה. האם **לווה** זה קבע למישהו **הלוואה** מסוימת? לא. לווה זה לקח הלוואה.

תשובה (4): תחום : תחם. האם **תחם** זה קבע למישהו **תחום** מסוים? כן.

תשובה (4).

9. השאלה: **בריש גלי (בפומבי) : הצניע**

היחס : הצניע זה עשה משהו באופן הפוך מבריש גלי.

ב' זה עשה משהו באופן הפוך מ- ב'

תשובה (1): בפזיזות : שקל. האם **שקל** זה עשה משהו באופן הפוך **מבפזיזות**? כן. שקול הוא ההיפך מפזיז.

תשובה (2): בזעם : הרגיע. האם **הרגיע** זה עשה משהו באופן הפוך **מבזעם**? לא. הרגיע זה ניסה לגרום למישהו אחר ההפך מזעם.

תשובה (3): באדיבות : קד. האם **קד** זה עשה משהו באופן הפוך **מבאדיבות**? לא.

תשובה (4): ברצון : הכריח. האם **הכריח** זה עשה משהו באופן הפוך **מברצון**? לא. הכריח זה גרם למישהו אחר לעשות משהו בניגוד לרצונו.

תשובה (1).

10. השאלה: **מילים נרדפות : משמעות**

היחס : מילים נרדפות הן בעלות משמעות זהה.

א' הוא בעל ב' זהה

תשובה (1): נאהבים : אהבה. האם **נאהבים** הם בעלי **אהבה** זהה? לא. נאהבים אוהבים זה את זה, אך אהבתם אינה בהכרח זהה.

תשובה (2): עמיתים : מקצוע. האם **עמיתים** הם בעלי **מקצוע** זהה? כן. עמיתים הם חברים לעבודה, כלומר אנשים בעלי אותו מקצוע.

תשובה (3): ערבים : אחריות. האם **ערבים** הם בעלי **אחריות** זהה? לא. ערבים הם בעלי אחריות, אך אחריותם אינה בהכרח זהה.

תשובה (4): מתחרים : ניצחון. האם **מתחרים** הם בעלי **ניצחון** זהה? לא.

תשובה (2).

החלפת אותיות

11. (1) פלגי/נחלי מים זרמו בין השיחים.
(2) בעקבות המגפה שפשטה ברפת בודדו העגלים הבריאים בכדי למנוע את הידבקותם.
(3) לצורך הכנת קישוטים לסוכה קניתי דבק.
(4) ענת דבקה בגרסתה כי לא נכחה במקום האירוע.
השלשה המתאימה היא ד.ב.ק.

תשובה (1)

12. (1) דחקתי בעמרם, משום שידעתי כי הוא מסוגל לבצע את המשימה.
(2) לנגד עינינו נגלה יצור משונה, אשר הביט לעברנו בחשש.
(3) בבית חרושת זה התרופות מיוצרות ללא מגע יד אדם.
(4) לבסוף נכנע ירוחם ליצרו ואכל את העוגה כולה.
השלשה המתאימה היא י.צ.ר.

תשובה (1)

13. (1) אמיר ומאיה רבו, והם אינם מוכנים עוד לשהות בכפיפה אחת.
(2) ליום הולדתי קיבלתי מסבתי זוג כפפות.
(3) יורם מצא מסתור מפני הגשם תחת הסככה.
(4) אינה מוכנה להיות כפופה לסמכותה של דינה.
השלשה המתאימה היא כ.פ.פ.

תשובה (3)

* בכפיפה אחת – יחדיו, באותו מקום.

14. (1) חברי הפטל יבחרו מחר את נציגם לוועידה השנתית.
(2) לא הייתי משנה אף אחת מתכונותיה של אשתי.
(3) מפאת קוצר הזמן הוחלט לקיים את טקס במתכונת מקוצרת.
(4) במפעל הורגשה תכונה רבה לקראת ביקור הנשיא.
השלשה המתאימה היא ת.כ.נ.

תשובה (1)

* תכונה - פעילות.

השלמת משפטים

15. מספרים על האמהות הבורמזיות, שהן לעולם לא שואלות את ילדיהן "מה _____ היום בבית הספר?" כי אם "מה _____ היום בבית הספר?". סיפור זה משקף את האמונה הבורמזית שהיכולת _____ היא _____ תבונה אנושית.

נציב את התשובה הראשונה, ובאמצעות בדיקתה ננתח את המשפט:

תשובה (1): מספרים על האמהות הבורמזיות, שהן לעולם לא שואלות את ילדיהן "מה **למדת** היום בבית הספר?" כי אם "מה **שאלת** היום בבית הספר?". סיפור זה משקף את האמונה הבורמזית שהיכולת **לשאל שאלות** היא **החלק החשוב** בתבונה אנושית.

המשפט בנוי משני חלקים ומילת קישור. בחלק הראשון (עד הנקודה) מסופר סיפור על האימהות הבורמזיות. לאחר מכן מופיע מילת הקישור (משקף), שטוענת שהחלק הראשון משקף את האמונה הבורמזית. ובסוף מופיע החלק השני, המתאר את האמונה הבורמזית. נבדוק את החלק הראשון ואת החלק השני ואז נבדוק אם הראשון אכן משקף את השני.

בחלק הראשון של המשפט נאמר שהאמהות בבורמה מתייחסות לשאלת שאלות ולא ללמידה. בחלק השני נאמר שבבורמה, היכולת לשאל שאלות היא החלק החשוב בתבונה האנושית. לפיכך החלק הראשון בהחלט משקף את החלק השני. זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

16. _____ בביקוש לפוספטים בשוק העולמי, _____ כדאיות הפקתם, _____ טכניקת הפקתם _____.

נציב את התשובה הראשונה, ובאמצעות בדיקתה ננתח את המשפט:

תשובה (1): **עקב העלייה** בביקוש לפוספטים בשוק העולמי, **הייתה צפויה לעלות גם** כדאיות הפקתם, **בעיקר עקב העובדה** שטכניקת הפקתם **התייקרה מאוד**.

המשפט בנוי ממספר חלקים: שתי סיבות, תוצאה אחת ומילות קישור. החלק הראשון (עד הפסיק הראשון) בנוי ממילת קישור (עקב) וסיבה ראשונה (הביקוש). החלק השני (בין הפסיק הראשון לשני) מתאר את התוצאה הצפויה (השינוי בכדאיות ההפקה). והחלק השלישי בנוי ממילת קישור (עקב) וסיבה שנייה (מחיר ההפקה). נבדוק את הקשר בין כל סיבה לתוצאה.

בחלק הראשון נאמר שהביקוש עלה, התוצאה היא שכדאיות ההפקה עלתה גם כן. יש התאמה בין הסיבה הראשונה לתוצאה, שכן אם יש יותר ביקוש, כדאי יותר להפיק (שהרי יהיה מי שיקנה). לפיכך מילת הקישור 'עקב' מתאימה.

בחלק האחרון נאמר שמחיר הפקה התייקר, התוצאה היא שכדאיות ההפקה עלתה. אין התאמה בין הסיבה השנייה לתוצאה, שכן אם יותר יקר להפיק, כדאי פחות להפיק. לפיכך מילת הקישור 'עקב' אינה מתאימה והתשובה נפסלת.

תשובה (2): **עקב הירידה** בביקוש לפוספטים בשוק העולמי, **הייתה צפויה לפחות** כדאיות הפקתם, **לולא הייתה** טכניקת הפקתם **מוזלת במקביל**.

בחלק הראשון נאמר שהביקוש ירד, התוצאה הצפויה הייתה שכדאיות ההפקה פחתה. יש התאמה בין הסיבה הראשונה לתוצאה, שכן אם יש פחות ביקוש, כדאי פחות להפיק (שהרי אין מי שיקנה). לפיכך מילת הקישור 'עקב' מתאימה.

בחלק האחרון נאמר שמחיר הפקה הוזל, התוצאה היא שכדאיות ההפקה ירדה. אין התאמה בין הסיבה השנייה לתוצאה, שכן אם יותר זול להפיק, כדאי יותר להפיק. לפיכך מילת הקישור 'לולא הייתה' מתאימה. כלומר הכדאיות הייתה יורדת, אם העלות לא הייתה מוזלת. זו התשובה הנכונה.

תשובה (2).

17. ההיסטוריונים _____ על חכמי טורקמניסטן בימי הביניים, שכן כתביהם של חכמים אלו _____ .
הסיפורים העממיים על אודותיהם, הנחשבים מקור מידע _____ .

נציב את התשובה הראשונה, ובאמצעות בדיקתה ננתח את המשפט:

תשובה (1): ההיסטוריונים **יודעים רק מעט** על חכמי טורקמניסטן בימי הביניים, שכן כתביהם של חכמים אלו **נשמדו באסונות טבע**. **המידע המועט שבכל זאת הגיע לידינו שאוב מן** הסיפורים העממיים על אודותיהם, הנחשבים מקור מידע **אמין, גם אם לא מדעי**.

המשפט משני חלקים. בחלק הראשון (עד הנקודה הראשונה) נאמר כמה יודעים ההיסטוריונים ומדוע. בחלק השני מפורט לגבי מקורות מידע זה.

בחלק הראשון נאמר ההיסטוריונים יודעים מעט שכן הכתבים הושמדו. בחלק השני נאמר שהמעט שכן ידוע מגיע מסיפורים, הנחשבים אמניים אפילו שאינם מדעיים. כל חלק הגיוני בפני עצמו והחלקים מתאימים זה לזה (שכן השני מפרט את הראשון) ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

18. _____ שמתוך הקוראים בספרו החדש של גונן, _____ חוו ילדות מאושרת ותמימה כמו הילדות המתוארת בו, הקריאה מעוררת במרבית הקוראים _____, עד כי הם _____ ילדותם שלהם.

נציב את התשובה הראשונה, ובאמצעות בדיקתה ננתח את המשפט:

תשובה (1): **הגם** שמתוך הקוראים בספרו החדש של גונן, **רק מעטים** חוו ילדות מאושרת ותמימה כמו הילדות המתוארת בו, הקריאה מעוררת במרבית הקוראים **הזדהות עמוקה עם הגיבור הצעיר**, עד כי הם **שוכחים את הקשיים שאפיינו את** ילדותם שלהם.

המשפט בנוי משני חלקים ומילת קישור. בחלק הראשון מתוארת ילדותם של הקוראים. בחלק השני מתוארת השפעת הקריאה על הקוראים. מילת הקישור היא המילה הראשונה במשפט. נבדוק כל חלק בנפרד, ואז נבדוק אם מילת הקישור מתאימה.

בחלק הראשון נאמר שמעטים מהקוראים חוו ילדות מאושרת כמו זו שבספר. כלומר, רובם חוו ילדות קשה. בחלק השני נאמר שהקריאה מעוררת בקוראים הזדהות, עד שהם שוכחים את ילדותם הקשה. ישנו ניגוד בין שני החלקים. שכן קוראים שחוו ילדות קשה מזדהים עם גיבור שילדותו מאושרת, ולכן מילת הקישור 'הגם' מתאימה למשפט וזו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

19. השופטת החליטה _____ את פנחס, אף שסברה שהעד – אשר אמר כי _____ את פנחס גונב – היא נימקה זאת באמרה ש_____.

נציב את התשובה הראשונה, ובאמצעות בדיקתה ננתח את המשפט:

תשובה (1): השופטת החליטה **להרשיע** את פנחס, אף שסברה שהעד – אשר אמר כי **ראה** את פנחס גונב – **משקר**. היא נימקה זאת באמרה **שהתביעה לא הצליחה להוכיח את טענותיה**.

המשפט בנוי מכמה חלקים: שתי סיבות, תוצאה אחת ומילות קישור. החלק הראשון (עד הפסיק הראשון) מתאר את התוצאה (מה החליטה השופטת). החלק השני (בין הפסיק הראשון לנקודה) מורכב ממילת קישור (אף) ומהסיבה הראשונה – מה סברה השופטת לגבי העד). והחלק השלישי מתאר את הנימוק שנתנה השופטת להחלטתה. נבדוק את הקשר בין החלק השני לראשון ובין החלק השלישי לראשון.

בחלק הראשון נאמר שהשופטת הרשיעה את פנחס. בחלק השני נאמר שהיא סברה שהעד משקר (כלומר, הוא לא באמת ראה את פנחס גונב). ישנו ניגוד בין החלקים, ולכן המילה 'אף' מתאימה פה. בחלק השלישי נאמר שהסיבה להרשעה היא שהתביעה לא הצליחה להוכיח את טענותיה. נימוק זה מסביר מדוע לזכות ולא מדוע להרשיע, ולכן תשובה זו נפסלת.

תשובה (2): השופטת החליטה **לזכות** את פנחס, אף שסברה שהעד – אשר אמר כי **ראה אדם אחר ולא** את פנחס גונב – **אינו משקר**. היא נימקה זאת באמרה **שרצונה שהגנב האמתי ייתפס גברה על לחצי התביעה**.

בחלק הראשון נאמר שהשופטת זיכתה את פנחס. בחלק השני נאמר שהיא סברה שהעד אינו משקר (כלומר, הוא באמת ראה אדם אחר גונב). ישנה התאמה בין החלקים (אם אחר גנב, צריך לזכות את פנחס), ולכן המילה 'אף' אינה מתאימה פה ותשובה זו נפסלת.

תשובה (3): השופטת החליטה להרשיע את פנחס, אף שסברה שהעד – אשר אמר כי ראה את פנחס גונב – אינו משקר. היא נימקה זאת באמרה שלחצי התביעה גברו על צו מצפונה.

בחלק הראשון נאמר שהשופטת הרשיעה את פנחס. בחלק השני נאמר שהיא סברה שהעד אינו משקר (כלומר הוא באמת ראה את פנחס גונב). ישנה התאמה בין החלקים (אם ראו את פנחס גונב, צריך להרשיע אותו), ולכן המילה 'אף' אינה מתאימה פה ותשובה זו נפסלת.

תשובה (4): השופטת החליטה לזכות את פנחס, אף שסברה שהעד – אשר אמר כי ראה אדם אחר ולא את פנחס גונב – משקר. היא נימקה זאת באמרה שהתביעה לא הצליחה להוכיח את טענותיה.

בחלק הראשון נאמר שהשופטת זיכתה את פנחס. בחלק השני נאמר שהיא סברה שהעד משקר (כלומר, הוא לא באמת ראה אדם אחר גונב). ישנו ניגוד בין החלקים (שכן אם לא אדם אחר גנב, צריך להרשיע את פנחס ולא לזכות אותו), ולכן המילה 'אף' מתאימה פה. בחלק השלישי נאמר שהסיבה לזיכוי היא שהתביעה לא הצליחה להוכיח את טענותיה. נימוק זה אכן מסביר מדוע לזכות, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

הגיון

20. בשאלה זו שלושה פרקים בספר, המדורגים לפי אורכם ורמת העניין שלהם. נסדר את הפרקים מהגבוה לנמוך בכל אחד מהתחומים:

אורך: על פי הנתון הראשון, הפרק הראשון אינו ארוך מהשלישי. כלומר, הוא קצר ממנו או שווה לו באורכו. על פי הנתון השני, הפרק השני ארוך מהראשון. כלומר, הפרק הראשון הוא הנמוך ביותר. השני ארוך ממנו, והשלישי ארוך ממנו או שווה לו.

עניין: על פי הנתון הראשון, הפרק הראשון מעניין יותר מהשלישי. על פי הנתון השני, הפרק השני מעניין פחות מהראשון. כלומר, הפרק הראשון הוא המעניין ביותר ושני הפרקים האחרים מעניינים פחות.

התשובה היחידה המתאימה לסידור היא תשובה (2).

תשובה (2).

21. **נתון:** כל הפילים משחקים ברידג'. המסקנה אליה רוצים להגיע היא שאין פילים ילדותיים. כלומר, שפילים אינם ילדותיים. על פי הנתון, פילים משחקים ברידג'. נחפש תשובה שמקשרת את שחקני הברידג' לילדותיות. תשובה (3) מדברת על מי שמשחק ברידג' ואומרת שהוא לא ילדותי. מכאן שגם פילים (שמשחקים ברידג') אינם ילדותיים. זו התשובה שמובילה למסקנה המבוקשת.

תשובה (3).

22. בשאלה זו מתוארת השיחה הבאה בין שלושה דוברים שכל אחד מהם שקרן או דובר אמת:

דובר א': "בדיוק אחד מאיתנו שקרן."

דובר ב': "בדיוק שניים מאיתנו שקרנים."

דובר ג': "שלושתנו שקרנים."

עלינו לקבוע מי מהדוברים משקר.

נוח להתחיל מהדובר השלישי. כאשר אדם אומר: "כולנו משקרים" הוא בהכרח שקרן, שכן אם הוא היה דובר אמת, הרי שעל פי דבריו הוא עצמו משקר, ולא ייתכן שדובר אמת יאמר על עצמו שהוא שקרן. כבר בשלב זה ניתן לפסול את תשובות (1) ו-(3). נותרנו עם תשובות (2) ו-(4), כלומר עלינו לבדוק אם דובר א' משקר או דובר אמת. אם דובר א' דובר אמת, הרי שיש רק שקרן אחד. כבר גילינו שדובר ג' משקר, כלומר א' ו-ב' דוברים אמת. מצב זה אינו אפשרי, שכן דבריו של ב' סותרים את דבריו של א'. מכאן שלא ייתכן שיש רק שקרן אחד, ולכן דובר א' משקר. התשובה הנכונה היא תשובה (4).

תשובה (4).

23. בשאלה זו מתואר יצחק שפנה לרופאו גיק עם 4 בעיות שונות ובכל הפעמים קיבל מהרופא המלצה זהה – לאכול גזר. יצחק הסיק מכך שבכל פעם שיפנה לגיק עם בעיה כלשהי, הוא יקבל את אותה המלצה – אכילת גזר. עלינו לקבוע איזו תשובה עשויה להחליש את המסקנה. נתבונן בתשובות:

תשובה (1): תשובה זו טוענת שכל 4 הבעיות לגביהן פנה יצחק לגיק, נובעות מאותו מקור (מתח בעבודה). תשובה זו מרמזת על כך שיש קשר בין הבעיות ושגיק ממליץ על גזר רק בבעיות הקשורות למתח בעבודה ולא בכל בעיה. לפיכך התשובה מחלישה את המסקנה והיא התשובה הנכונה.

תשובה (1).

24. בשאלה זו נתון כי שלושה ילדים משחקים בכדור. כל אחד מוסר לילד בעל שם ארוך משלו או לילד גבוה ממנו. נתון כי כל הילדים קיבלו כדור ומסרו אותו במהלך המשחק וכי בתחילת המשחק היה הכדור אצל נעמה, ועלינו לקבוע איזו מהתשובות, לגבי יחס הגבהים בין הילדים, אפשרית. נתחיל מנעמה ונבדוק את שני המצבים האפשריים (נעמה מוסרת לרון, ונעמה מוסרת למשה):

מצב ראשון: אם נעמה מסרה שרון, הרי שרון בהכרח גבוה ממנה (שכן שמו אינו ארוך משלה). רן יכול למסור למשה או בחזרה לנעמה (שניהם בעלי שם ארוך משלו). כלומר, במצב זה ידוע רק יחס הגבהים בין רן לנעמה: רן גבוה מנעמה.

מצב שני: אם נעמה מסרה למשה, הרי שמשה בהכרח גבוה ממנה (שכן שמו אינו ארוך משלה). משה יכול למסור בחזרה לנעמה (שכן שמה ארוך משלו) והיא תמסור לרון (במקרה זה רן גבוה מנעמה, שכן שמו אינו ארוך משלה) או למסור לרון (במקרה זה רן גבוה ממשה, שכן שמו אינו ארוך משל משה). כלומר, במצב זה ידוע בוודאות שגם רן וגם משה גבוהים מנעמה.

קעת נתבונן בתשובות:

- תשובה (1): בשני המצבים, רן גבוה מנעמה, ולכן לא ייתכן שהוא הנמוך ביותר.
תשובה (2): בשני המצבים, ישנם ילדים גבוהים מנעמה, ולכן לא ייתכן שהיא הגבוהה ביותר.
תשובה (3): בשני המקרים רן גבוה מנעמה, ולכן לא ייתכן שנעמה גבוהה מרון.
תשובה (4): במצב הראשון ייתכן שנעמה גבוהה ממשה, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

25. בשאלה נתון כי:
- חומי אוהב את כל מי שמדבר עם חלזונות.
- כל מי ששרגא אוהב, לא אוהב את שרגא.

עלינו לקבוע אינו מהתשובות נכונה בהכרח. מכיוון שהתשובות הן במבנה "אם... אז..." נפנה לתשובות, נציב בכל אחת מהן את החלק הראשון כנתון, ונבדוק אם החלק השני מתחייב או לא:

תשובה (1): אם שרגא אוהב את חומי... על פי הנתון השני, כל מי ששרגא אוהב, לא אוהב את שרגא. כלומר, אם שרגא אוהב את חומי, חומי לא אוהב את שרגא. על פי הנתון הראשון, חומי אוהב את כל מי שמדבר עם חלזונות. כלומר, אם חומי אינו אוהב את שרגא, הרי ששרגא אינו מדבר עם חלזונות. זה בדיוק מה שכתוב בחלק השני של התשובה, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (1).

הבנת הנקרא

26. **השאלה**: על פי הפסקה השנייה, בסיפורים בלשיים טיפוסיים (שורה 7) –
פיתרון: בפסקה השנייה מוסברים שני מושגים: פאבולה – סדר האירועים האמיתי. וסוז'יט – סדר הופעת האירועים בטקסט. במשפט המתחיל בשורה 7, נאמר שבסיפורים בלשיים, לא מופיע סדר האירועים כפי שהתרחש באמת, אלא הסדר כפי שהוא נודע לבלש (וזה הדבר המאפשר לבנות את המתח בסיפור). כלומר, הסוז'יט תואם את הסדר שבו נודעו העובדות לבלש.

תשובה (3).

27. השאלה: באיזו מהאפשרויות הבאות ההתאמה בין הסוז'ט לבין הפאבולה היא הגדולה ביותר?

פיתרון: על פי ההסבר שבתחילת הפסקה השנייה, מקרים שבהם יש התאמה בין הסוז'ט לפאבולה, הם מקרים בהם סדר כתיבת האירועים זהה לסדר התרחשותם במציאות. מקרה שכזה מופיע רק בתשובה (1).

תשובה (1).

28. השאלה: בקטע לא נטען שפער בין הפאבולה והסוז'ט עשוי לתרום -

פיתרון: בשורות 8-9 נאמר שהפער תורם ליצירת מתח ("...אילו נמסרו לפי סדר ההתרחשות, הסיפור לא היה מותח"). בשורה 9 נאמר שהפער תורם לאפיון הדמויות ("הפער שבין סדר האירועים בסיפור המעשה לסדר הופעתם בטקסט עשוי לתרום גם לאפיון הדמויות"). בשורות 10-12 נאמר שהפער תורם להבנת חשיבות המאורעות (אם סדר ההופעה... אינו תואם את הסדר הכרונולוגי... הקורא עשוי ללמוד מכך לאילו אירועים מייחס המספר חשיבות, מה ההתרחשויות שהוא ממעיט בערכן או אפילו מעדיף לשכוח"). לפיכך, התשובה הנכונה היא (3).

תשובה (3).

29. השאלה: מהפסקה השלישית משתמע כי לפי גישתו של פרי -

פיתרון: בפסקה השלישית מתייחס פרי לפאבולה (כלומר, לסדר הכרונולוגי האמיתי של האירועים) כאל חלק ממערכת רחבה יותר של גורמים המשפיעים על הקריאה. הוא קורא למערכת הרחבה סדר 'טבעי'. זהו לא בהכרח סדר זמנים (כמו בפאבולה), אלא כל סדר אחר שהצופה רגיל אליו. הדוגמה שמביא פרי לסדר 'טבעי' היא סידור חיילים על פי דרגות (כפי שרשום בתשובה (4)). לטענתו כל חריגה מהסדר ה'טבעי' מובילה להבנת כוונת המחבר (כפי שהוסבר לגבי חריגה מהפאבולה בפסקה הקודמת).

תשובה (4).

30. השאלה: לפי גישתו של פרי, איזו מהפעולות הבאות אינה שלב בתהליך הקריאה?

פיתרון: לפי גישתו של פרי (המוצגת בפסקה השלישית) הקורא בוחר מסגרת מתאימה (סדר 'טבעי'), משווה את הסדר שבטקסט לסדר המצופה במסגרת שנבחרה ואז מנסה להצדיק את הפערים בין הסדר בסיפור לסדר ה'טבעי' באמצעות כוונת המחבר. התשובה הנכונה היא תשובה (2).

תשובה (2).
